

ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΜΕΤΑ ΒΙΚΟΝΟΓΡΑΦΙΩΝ.

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΑΡΟΜΗ

ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

Ἐν Ἑλλάδι... Δρ. ν. 3.—
Ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ » » 3.50

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ

ΤΙΜΑΤΑΙ

Δρακτῶν..... 15
264—Γραφεῖον δδ. Ἐρμού—264

Ἐν ἐποχῇ, καθ' ἣν γράφονται καὶ ἀπὸ τῆς ἑδρας τοῦ Πανεπιστημίου διδάσκονται μαθήματα, τείνοντα εἰς ἀπομάκρυσιν τοῦ ἀνθρώπου ἀπὸ τῶν ἀργῶν τῆς θρησκευτικῆς συνειδήσεως, καλὸν νομιζομεν νὰ δημοσιεύσωμεν τί ἐφρόνει ὁ μέγας Ναπολέων περὶ τοῦ Θεοῦ. Ὁ μέγας οὗτος ἀνὴρ ὁμιλῶν ποτὲ μετὰ τῶν συνεφορίστων του ἐν τῇ Ἁγίᾳ Ἐλένη ἔλεγε:

«Εἶναι ἀληθές ὅτι ὁ Ἰησοῦς Χριστός, μᾶς διατάττει ἀβεντικῶς νὰ πιστεύωμεν σεῖράν μυστηρίων, χωρὶς νὰ δίδῃ εἰς ἡμᾶς ἄλλον τινὰ λόγον εἰμὴ τὸ μέγα καὶ καταπληκτικὸν ῥητόν, — Ἐγὼ εἶμαι ὁ Θεός.

» Ἀναμφιβόλως διὰ νὰ παραδεχθῆ τις τὸ ῥητόν τοῦτο, ἐκ τοῦ ὁποίου πάντα τὰ ἄλλα πηγάζουσι, πρέπει νὰ ἔχῃ πίστιν. Ἄπαξ τῆς θεότητος τοῦ Χριστοῦ γενομένης παραδεκτικῆς, ἡ εὐαγγελικὴ διδασκαλία παρουσιάζεται μετὰ τοσαύτης ἀκριβείας καὶ σαφηνείας, ὥστε θαυμάζομεν τὴν ἀλληλουχίαν καὶ ἐνότητα αὐτῆς. Στηριζομένη δὲ ἐπὶ τῆς Ἱεραῆς Γραφῆς, ἐξηγεῖ σαφέστατα τὰς παραδόσεις τῆς ἀνθρωπότητος, καὶ σαφηνίζει αὐτάς.

» Ὁ χριστιανισμὸς ὑπερέχει πάσης φιλοσοφίας καὶ πάσης θρησκείας.

» Οἱ Χριστιανοὶ δὲν ἐξαπατῶνται περὶ τῆς φύσεως τῶν πραγμάτων, οὐδὲ δυνάμεθα νὰ ἀποδώσωμεν εἰς αὐτοὺς τὴν ἐπιτολαιότητα, τὴν ἀγυρτεῖαν τῶν ἰδεολόγων ἐκείνων, οἵτινες φαντάζονται ὅτι δύνανται νὰ λύσωσι τὸ μέγα αἰνίγμα τῶν θεολογικῶν ζητημάτων διὰ ματαιῶν καὶ κενοδόξων διατριβῶν. Ἄφρονες! τῶν ὁποίων ἡ μαρῶν ὁμοιάζει τὴν τοῦ νηπίου ἐκείνου, τοῦ θέλοντος νὰ δράξῃ τὸν οὐρανὸν ἐν τῇ παλάμῃ αὐτοῦ, ἢ τοῦ ζητοῦντος τὴν σελήνην ὡς παιγνίδιον τῆς νηπιακῆς περιεργείας του! Ὁ χριστιανισμὸς λέγει μεθ' ἀπλοικότητος. «Οὐδεὶς πώποτε εἶδε τὸν Θεόν, εἰμὴ μόνον ὁ Θεός. Ὁ Θεός ἐφανερώθη ἐν σαρκί· δὲ ἡ φανέρωσίς του εἶναι μυστήριον, τὸ ὁποῖον οὔτε λόγος, οὔτε διάνοιαν δύναται νὰ κατανοήσῃ. Ἄλλ'

ἀφ' οὗ ὁ Θεός ἐλάλησε πρέπει νὰ πιστεύωμεν εἰς αὐτόν »

» Τὸ εὐαγγέλιον ἐμπεριέχει ἀρετάς, αἵτινες ἐπενεργοῦσι δραστηρίως ἐπὶ τῆς διανοίας τοῦ ἀνθρώπου καὶ θέλωσι τὴν καρδίαν αὐτοῦ. Αἰσθάνεται τις μελετῶν αὐτὸ ὅτι αἰσθάνεται ὁ Θεωρῶν μετ' ἐκστάσεως τὸν οὐρανόν. Δὲν εἶναι ἀπλῶς βιβλίον, ἀλλ' ἀλήθεια ζῶσα, ἐνεργούσα μετὰ δυνάμεως, ἥτις καταβάλλει πᾶν πρόσκομμα ἐγειρόμενον κατὰ τῆς ἐξαπλώσεως αὐτοῦ. Ἴδου ἐπὶ τῆς τραπέζης ταύτης τὸ ἄλω ἐξοχον τοῦτο βιβλίον, (ἐνταῦθα ὁ αὐτοκράτωρ ἤγγισε τὴν Ἱεράν Γραφὴν μετ' εὐλαθείας) δὲν παύομαι πώποτε ἀναγινώσκων αὐτὸ πάντοτε μετὰ τοῦ αὐτοῦ ἐνδιαφέροντος.

» Ὁ Χριστὸς διδάσκει σαφῶς, δὲν διστάζει ποσῶς εἰς τὴν διδασκαλίαν του, καὶ ἡ μικρότερα διαθεβαίωσις αὐτοῦ ἐκφέρεται διὰ τοσαύτης ἀπλοικότητος, ὥστε συγκινεῖ καὶ τὸν ἀπαιδέυτον καὶ τὸν πεπαιδευμένον, ἀρκεῖ μόνον ἐπὶ μικρὸν νὰ ἐπιστήσῃ τὴν προσοχὴν αὐτῶν.

» Οὐδαμοῦ ἀλλαγῶν εὑρίσκεται τοιαύτη σειρά ὠραίων ἰδεῶν καὶ ἠθικῶν ἀποφθεγμάτων, βαδίζόντων κατὰ γραμμὴν, ὡς αἱ στρατιαὶ τοῦ οὐρανοῦ, ἅτινα ἐμποιοῦσιν εἰς τὴν καρδίαν ἡμῶν τὸ αὐτὸ αἶσθημα, τὸ ὁποῖον αἰσθάνεται τις θεωρῶν τὸ ἀπέραντον χάος τοῦ περιλάμποντος οὐρανοῦ εἰς ὠραίαν θερὴν ἐσπέραν, ἐνδεδυμένου μεθ' ὅλης τῆς δόξης τῶν ἀστρων.

» Ὅχι μόνον τὸ πνεῦμα ἡμῶν ἐπάσχολεται ἀναγνωσκόντων τὸ εὐαγγέλιον, ἀλλὰ καὶ καταγοητεύεται· καὶ οὐδέποτε ἡ καρδία ἡμῶν τρέχει κίνδυνον ἀποπλανήσεως, ἐχόντων τὸ βιβλίον τοῦτο ἀνὰ χεῖρας· ἐξ αὐτοῦ διδασκόμεθα ὅτι ὁ ἴδιος Θεός γίνεται φίλος, πατὴρ καὶ ἀληθὴς Θεός ἐκείνων, οἵτινες πιστεύουσιν εἰς τὸν Χριστὸν καὶ ἀγαπῶσιν αὐτόν. Μήτηρ δὲν ἔχει περισσοτέραν φροντίδα ὑπὲρ τοῦ γαλακτοτροφουμένου αὐτῆς νηπίου. Ἡ ψυχὴ ἀπαξ γευθεῖσα τῆς καλῶν τῆς τοῦ εὐαγγελίου, δὲν ἀνήκει πλέον εἰς ἑαυτήν.

μετανάστευσιν· μεγάλο αριθμὸς ἀνθρώπων, ἐξ οὗ ἠδύνατο τὰ ξένα κράτη νὰ εἰσαγάγῃσι τὰξιν τινὰ εἰς τὴν Ὀμοσπονδίαν, ἠδύνατο νὰ μεταθέσῃσι τὴν ἔδραν τῆς κυβερνήσεως εἰς τὸν Ἴσθμὸν καὶ νὰ κατάρτισῃσιν ἐν αὐτῇ κοινότητα, δυναμένη νὰ χρησιμεύσῃ ὡς ὑπογραμμὸς εἰς τὰ μεσόγεια διαμερίσματα.

ἐπιδέκτους βελτιώσεως φυλάς τῶν μαύρων.

Τὸν Ἴσθμὸν τῆς Πανάμας διατρέχει νῦν σιδηρόδρομος, κατασκευασθεὶς πρὸ 14 ἐτῶν διὰ δαπάνης 63 ἑκατομμυρίων δραχμῶν. Ἔχει μῆκος 47 μίλλων ἀπὸ τῆς μιᾶς παραλίας εἰς τὴν ἑτέραν, τὸ διάστημα δὲ τοῦτο διατρέχεται ἐν διαστήματι 4 ὥρων. Ἐπὶ τῆς

Σουηδοί.

Ἄλλ' ἐὰν ἡ κατασκευὴ τῆς διώρυγος ματαιωθῇ, ἀμείστος συνέπεια θὰ ἦναι ὅτι ἡ παρούσα κατάστασις ἐξακλουθούσα θέλει φέρῃ τὰξιν τὴν ὕλικὴν καὶ ἠθικὴν διάλυσιν τῆς διεσθραμμένης ἐκείνης κοινότητος καὶ τὴν ἐγκατάλειψιν τῆς χώρας εἰς τὰς ἀν-

παραλίας τῆς Κολών, πόλεως ἐπὶ τῶν ἀκτῶν τοῦ Ἀτλαντικοῦ, ὑπάρχει κολοσιανὸν τοῦ Κολόμβου ἀγάλμα ἐξ ἔρειχάλκου, δωρηθὲν τοῖς κατοίκοις ὑπὸ τῆς αὐτοκρατορίας Εὐγενίας, τὸ ὁποῖον ὅμως οἱ κάτοικοι δὲν παρέλαβον ὅτε ἐστάλη εἰς αὐτοὺς· διὰ νὰ μὴ πλη-

ρώσῃσι τὸν ναύλον ἐξ οὗ θυμωθεὶς ὁ πλοίαρχος ἐβρίψεν εἰς ἕλος τι παρακείμενον ὅταν ἰδρῖθη ὁ σιδηρόδρομος· ἡ ἔταιρία ἵνα κοσμήσῃ πρὸς τὴν ἄλλως ἀθλίαν πόλιν τῆς Κολών, ἠλίευσεν καὶ ἐστήσεν αὐτὰ πὰρὰ τὸν σιδηροδρομικὸν σταθμὸν.

ΣΟΥΗΔΟΙ

Ἄλλοι βεβαίως γνωρίζουσι τὴν γεωγραφικὴν θέσιν τῆς Σουηδίας· δὲν θέλωμεν δώσει ἐν αὐτῶν ἡ σκιαγραφίαν τοῦ βίου των καὶ τῆς ζωῆς των.

σμένοι ἴχθυς εἶναι τὰ μόνον ὄψον αὐτῶν καὶ τὸ ὕδωρ εἶναι σχεδὸν ἀχρηστὸν πρὸς πόσιν ἐν τῷ ἔθνει τούτῳ, ἐν ᾧ ὅλοι σχεδὸν οἱ κάτοικοι εἶναι μέθυσοι.

Τὸ κυριώτερον τῆς Σουηδίας ἐμπόριον εἶναι τὸ κατράμιον, ὅπερ συλλέγουσι ἐκ τῆς ἐλάτης εἰς βαρέλια καὶ ἀποστέλλουσιν εἰς ὅλον τὸν κόσμον. Ὁ νεωτερισμὸς ἔχει μικρὰν ἐπιρροήν παρὰ τῷ λαῷ ἐκείνῳ καὶ διὰ τοῦτο φέρουσιν ὡς ἡ εἰκὼν ἡμῶν δείκνυσι ἐνδυμασίας περιγραφείσας πρὸ ἀπείρων ἐτῶν.

Ο ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ ΔΟΡΙΣ ΜΕΛΙΚΩΣ

Εἶναι λαὸς ἀνεπτυγμένον· ὅλοι σχεδὸν οἱ Σουηδοὶ γνωρίζουσιν ἀνάγνωσιν καὶ γραφὴν καὶ τὰ τελευταῖα χωρία των περιέχουσιν βιβλιοπωλεῖα καὶ οἱ κάτοικοι διέρχονται τὰς μακρὰς χειμερινὰς νύκτας ἀναγινώσκοντες ἢ πίνοντες ὑπὸ τὴν λυχνίαν. Τὸ ποτόν εἶναι ὁ πρῶτος αἰτιὸς τῆς δυστυχίας τῆς χώρας ταύτης, ἥς αἱ οἰκίαι εἶναι κάκιστα ἐκτισμέναι καὶ ὅπου δὲν τρώγουσιν ἢ διτυρίτην ἐκ σικάλου μελάνα, περιέχοντα ἐπιγυῶν καὶ ἀλευρὸν ἐκ φλοιῶν δένδρων. Οἱ ἀλατι-

Ἦς εἶναι γνωστὸν μετὰ τὴν τελευταίαν κατὰ τοῦ αὐτοκράτορος τῆς Ῥωσσίας ἀπέπειραν ὁ στρατηγὸς, οὗ τὴν οἰκονὰ παραθέτομεν σήμερον, διωρίσθη πρόεδρος ἐπιτροπῆς τῆς κοινῆς σωτηρίας ἐν Πετρούπολει, ὅπως ἀπὸ κοινοῦ μετ' αὐτῆς, ἦν ἐμελλε ἂ ἴδος νὰ ἐκλέξῃ, φραντίση πρὸς κατάπνιξιν τῶν παρατόλμων τῶν μηδενιστῶν ἐνεργειῶν.

Ὁ Μελικῶφ εἶναι Ἀρμενικῆς καταγωγῆς. Ἐγεν-

νήθη εν Μόσχα τὸ 1826, καὶ ἀπὸ τοῦ 1847 ἐν τῇ ἐνεργῷ στρατιωτικῇ ὑπηρεσίᾳ διέπρεψεν εἰς διαφόρους μάχας καὶ ἐσχάτως κατὰ τὴν Ρωσοτουρκικὴν πόλεμον ὡς ἀρχιστράτηγος τοῦ κατὰ τῆς Ἀσίας στρατοῦ.

ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΩΝ ΜΗΝΩΝ

ΑΠΡΙΛΙΟΣ

Ὁ Ἀπρίλιος ἐσημασθήσῃ ὁ τέταρτος μὴν τοῦ ἐνιαυτοῦ ἀπὸ τὸν καιρὸν τοῦ νομῆ Πιμπιλίου. Εἶναι δὲ ὁ μόνος μὴν, τοῦ ὁποίου τὸ ὄνομα φανερόναι τὸν χαρακτῆρα τῆς ὥρας τοῦ ἐνιαυτοῦ, κατὰ τὴν ὁποίαν πίπτει τῶν ἄλλων μηνῶν τὰ ὀνόματα παράγονται ἀπὸ Ἑθνικοῦ θεοῦ, εἰς τοὺς ὁποίους ἦσαν ἀφιερωμένοι, ἀπὸ Ῥωμαίους αὐτοκράτορας, ἢ, ὡς ὁ Σεπτέμβριος, Ὀκτώβριος, Νοέμβριος, καὶ Δεκέμβριος, ἀπὸ τὴν εἰς τὸ μνηολόγιον τοποθεσίαν αὐτῶν σχετικῶς πρὸς τὸν Μάρτιον, ἐκ τοῦ ὁποίου ἤρχιζε τὸν ἐνιαυτόν ὁ Ῥωμαῖος. Ἀλλὰ τὸ ὄνομα Ἀπρίλιος παράγεται ἀπὸ τὸ Λατινικὸν ῥῆμα aperire (ἀνοίγειν) καὶ ὑπαινίττεται τὴν ἀνοίξιν φύλλων καὶ ἀνθέων, καὶ τὴν συμβαίνουσαν τὸν καιρὸν τοῦτον γενικῶν ἐκ τοῦ ἀνοικτοῦ κόλπου τῆς γῆς ἀναβλάστησιν, ὥστε καὶ λίαν καλῶς παρ' ἡμῶν καλοῦσι τὸ ἔαρ ἀνοίξιν.

Ἐξεικονίζεται δὲ συνήθως ἐν ταῖς ἡμερολογίσις ὡς Ταῦρος, ὀρθούμενος ἐπὶ τῶν ὀπισθίων ποδῶν, φοβερός καὶ γαῦρος, φέρων ἐπὶ τῶν νώτων αὐτοῦ καθήμενον ἀκμαῖον καὶ περικαλλῆ νεανίαν ῥοδοστεφῆ καὶ ὑψοῦντα εἰς τὴν δεξιάν στεφανὸν ἀνθέων. Ἀνθρόρος τῶνόντι εἶναι ὁ μὴν Ἀπρίλιος, καθ' ὃν τὰ πάντα θάλλει, τὰ πάντα ἐν τῇ φύσει ἀγάλλεται, καθ' ὃν ἡ κτίσις λαμβάνει νέαν ἔγερσιν καὶ ζωὴν, καθ' ὃν, ὡς λέγει αἰμῆντος ἐθνικός ποιητής.

«... γύρω μας πετοῦν τὰ χελιδόνια
Καὶ δένδρα καὶ ἄνθη καὶ βουὰ ἐλα μοσχοβολᾶνε
Γλυκὰ λαλοῦν τὰ ἀνδρόνια
Καὶ ζευγαρῶν ἢ πέρδικα καὶ οἱ κοῦκοι κελαιδᾶνε
Ἡ γῆ γελάει καὶ ὁ οὐρανὸς μαργαριτάρια χύνει
Εἰς τὰ τριαντάφυλλα τῆς.» N. Θ.

ΦΥΣΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ

ΜΕΡΟΣ Α' — ΦΥΤΑ
ΚΕΦ. Σ'

Τὰ σχήματα τῶν ἀνθέων.

Τὰ ἄνθη ἔχουσι διάφορα σχήματα, ἐξ ὧν συνήθως λαμβάνουσι τὸ ὄνομά των. Τινὰ ἐξ αὐτῶν ἔχουσι σχήμα ἀστέρου, καὶ καλοῦνται ἀστεροειδῆ. Διάφορα εἶδη τῶν ἀνθέων τούτων ἀξάνουσι κατὰ τὸ φθινώπορον καὶ εἶτιν ἄλλα μὲν κυκλᾶ, ἄλλα δὲ πορφυρᾶ καὶ ἄλλα λευκᾶ. Κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐπίσης ταύτην φύονται οἱ Σινικοὶ ἀσέρεις, οὓς βλέπομεν εἰς τὸν κήπον.

Ἐτερον ὠραῖον ἀγρίον ἄνθος καλεῖται ἐκ τοῦ σχήματος τοῦ κόμην δεσποίνης καὶ ἄλλα τινὰ κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ὀνομάζονται ἐνώτια δεσποίνης καὶ ἐμβάδες δεσποίνης.

Τινὰ ἐκ τῶν ἀνθέων ἔχουσι σχήμα χρυσαλίδος ὡς π. χ. τὸ ἄνθος τῶν πίσων (πιζέλι), ὅπερ βλέπετε ἐνταῦθα. Εἶναι ὠραῖον ἄνθος, καί τι πολὺ ἀγαθὸν, σκέπτονται περὶ αὐτοῦ οἱ ἄνθρωποι, οἵτινες μᾶλλον φροντίζουσι περὶ τοῦ καρποῦ αὐτοῦ, τὸν ὁποῖον μετ' ὀλίγον μέλλουσι νὰ συνάξωσι. Παράδοξόν τι συμβαίνει ἐπὶ τοῦ χρώματος τῶν ἀνθέων τῶν πίσων ἐνίοτε βλέπετε αὐτὰ λευκὰ καὶ ἐνίοτε ἐρυθροπᾶ. Ὄταν δὲ φέρωσι τὸ ἐρυθροπὸν χρῶμα, διακρίνετε εἰς τοὺς ἀρμούς, ἐξ ὧν ὁ κλαδίσκος ἐξέρχεται, καὶ καθ' ὅλον τὸ μήκος τοῦ στελέχους ἐρυθρὰ μικρὰ στίγματα. Νομίζει τις, ὅτι ὁ χυμὸς ἀναβαίνειν ἵνα χρωματίσῃ τὸ ἄνθος, ἀφίνει καθ' ὁδὸν ἕχνη τῆς ἐρυθρᾶς βαφῆς του, ἅτινα δὲν εὐρίσκονται ἐπὶ τῶν στελεχῶν τῶν λευκῶν τῶν πίσων ἀνθέων.

Τὰ ἄνθη ταῦτα εἶναι τὰ καλούμενα ἐφήμερα καὶ ὁμοιάζουσι μὲ κωδωνίσκους, κρεμᾶμενα ἐκ τοῦ στήμονος αὐτῶν. Εἶναι δὲ ἐκ τῶν εὐοσμωτάτων ἀνθέων. Οἱ μικροὶ κυανοὶ κωδωνίσκοι, οἱ τοσοῦτοι κομφοὶ πλὴν καὶ τοσοῦτον φρόντικοι εἰς τοὺς κήπους, ἔλαβον ἐπίσης τὸ ὄνομά των ἐκ τοῦ σχήματος αὐτῶν.

Ἄλλα ἄνθη ἔχουσι μορφήν κυπέλλου, ὡς τὸ ὠραῖον κίτρινον βατράχιον, οὗτινος τὸ μέσον εἶναι κυπελλοειδές. Εἶναι δὲ τοσοῦτον κοῖλον, ὥστε, ἐὰν δὲν ἐκάμπτετο τὸ ἄνθος, θὰ ἐπληροῦτο ὕδατος, ὁπόταν ἐβρεχε.

Ὁ νάρκισσος, ὅστις ἐπίσης, ὡς τὸ βατράχιον κλίνει, ἔχει μικρὸν κύπελλον, ὡς παρατηρεῖτε εἰς τὴν εἰκόνα, ἐν τῷ μέσῳ αὐτοῦ, ὅπερ ὁμοῦς εἶναι ἀβαθεῖ καὶ ὁμοιάζει ἐνίοτε μᾶλλον πρὸς λεκάνην.

Ἡ εἰκὼν αὕτη παριστᾶ ἄνθος, ἔχον σχήμα γωνίου. Τὸ σχῆμα τοῦτο παρατηροῦμεν εἰς τὰ ἄνθη τῆς κυπαρίσσοαμπέλου καὶ εἰς τὸ φυτὸν τοῦ ταυμάκου. Ἐπίσης τὸ αὐτὸ σχῆμα ἔχει τὸ ἄνθος τῆς πρῶινης δ' ὀξ' ἡς (γωνάκι), ὅπερ δέλομεν ἴδει κατωτέρω.

Τὸ ἄνθος, τὸ ὁποῖον βλέπετε ἐνταῦθα ἀνάγεται εἰς τὴν τάξιν τῶν

calceolaria (ὑποδηματοβάφωσ) καὶ καὶ κρέματα ὡς σάκκος ἢ θυλάκιον ἔχον στρογγύλην πύρην εἰς τὸ ἄνω αὐτοῦ μέρος. Τὸ ἄνθος, ἐξ οὗ ἡ παρούσα εἰκὼν ἐσχεδιάσθη, ἦτο λαμπρὸν κίτρινου χρώματος μὲ ἐρυθρὰ στίγματα ἐντός. Ἐπάρχουσιν ἐπίσης πολλὰ εἶδη τοῦ περιέργου τούτου ἄνθους, ἔχοντα διάφορα χρώματα καὶ διάφορα μέγεθη.

Τὸ ἐνταῦθα εἰκονιζόμενον ἄνθος εἶναι ἡ Ἴνδικὴ γογγυλῖς καὶ εὐρίσκεται εἰς τὰ ὑγρά καὶ σκιώδη μέρη. Συνήθως τὸ ὀνομάζουσιν ἄνθος, ἀλλὰ πράγματι δὲν εἶναι ἄνθος. Εἶναι ἀπλοῦν κάλυμμα διὰ τὰ ἄνθη τοῦ φυτοῦ αὐτοῦ, ἅτινα εἶναι μικρότατα καὶ εὐρίσκονται εἰς τὸ κατώτερον μέρος τοῦ στρογγύλου στελέχους, ὅπερ ἴσταται ἐν τῷ μέσῳ. Τὸ λαμπρὸν τοῦτο κάλυμμα καὶ οἶκημα τῶν ἀνθῶν εἶναι χρώματος πρασίνου εἰς τινὰ εἶδη καὶ βαθεῖς πορφυροῦ εἰς ἄλλα.

Ἐτερα ἄνθη ἔχουσι μορφήν σάλπιγγος, ὡς π. χ. ἡ ἔρπουσα σάλπιγξ, ἡ ὁποία, ὡς γνωστὸν, εἶναι πολὺ βαθεῖα, ὥστε τὸ κολύβριον δύναται νὰ εἰσέρχεται ἐντός αὐτῆς. Τὸ μικρὸν τοῦτο πτηνὸν ἀγαπᾶ νὰ εἰσέρχεται ἐντός τοῦ ἄνθους τούτου καὶ ὑποθέτω ὅτι πράττει τοῦτο διὰ τὸ μέλι του. Συνέλαβον πολλάκις αὐτὸ, δρέπων τὸ ἄνθος, ὅπου ἀθάως εἶχεν εἰσέλθει. Ἐκράτουν τὸ τρέμον μικρὸν πλάσμα ἐπὶ τόσον μόνον χρόνον, ὅσος ἤρκει νὰ τὸ παρατηρήσῃτε πόσον ὠραῖον ἦτο καὶ πόσον περιέργως τὸ μικρὸν αὐτοῦ ῥάμφος ἦτο πεπονημένον, ὡς καὶ ἡ λεπτὴ αὐτοῦ γλῶσσα διὰ νὰ συλλέγῃ τὸ μέλι. Τότε δὲ παρῆντος ἀφίειν αὐτὸ ἐλεύθερον καὶ ἐκεῖνο ἐπέτα πάλιν χεῖρον καὶ ἐμφροντι ὡς πάντοτε μεταβαίνειν ἀπὸ ἄνθους εἰς ἄνθος.

Τὸ ἄνθος τοῦ κατὰ στροφίως δρόκοντος (λύκοι) ἔχει παράδοξον σχῆμα, ἐξ οὗ καὶ τὸ ὄνομά του. Πιεζόμενον πάνταχόθι νανοῖσι, ὡς στόμα, ἐντός τοῦ ὁποίου φαίνονται λευκὰ τινὰ πράγματα, ὁμοιάζοντα μὲ ὀδόντας, ὅτε δὲ παύσῃ ἡ πίεσις, τὸ στόμα αὐτὸ κλείει μὲ μικρὸν κρότον.

Εἶδατε πολλάκις τὴν χρυσὴν ῥάβδον εἰς τὰς ὄχθας ποταμοῦ περὶ τὸ τέλος τοῦ θέρους, καὶ φθινώπορου. Τὰ χρυσᾶ κίτρινα ἄνθη αὐτῆς ἀξάνουσιν ἐπὶ ὑψηλοῦ στελέχους τοιουτοτρόπως, ὥστε φαίνεται ὅτι τὸ ὄνομα

τοῦ ἄνθους αὐτοῦ εἶναι κύριολεκτικόν· διότι ἀληθῶς ὁμοιάζει μὲ ράβδον μὲ χρυσᾶ ἄνθη.

Ἐπάρχουσιν ἐπίσης ἄνθη, ἅτινα ὀνομάζονται σὺνθετα. Καλοῦνται οὕτω, ἐπειδὴ ἕκαστον ἄνθος ἀποτελεῖται ἐκ πολλῶν ἄλλων ἀνθῶν. Τὸ λεοντόδοντιον (ἡδυπνοῖς) ἀνάγεται εἰς τὸ εἶδος τοῦτο. Ἐν ἄνθος αὐτοῦ περικλείει μεγάλην ποσότητα ἄλλων μικρῶν ἀνθέων, τῶν ὁποίων ἕκαστον φαίνεται λαμπρῶς, ἐὰν τὸ παρατηρήσῃτε διὰ μικροσκοπίου. Τὸ ἄνθος τοῦ τριφυλλίου εἶναι τοῦ αὐτοῦ εἶδους. Τὸ λευκάνθεμον, ἢ τὸ βούφθαλμον λευκάνθεμον, ὡς τινες ἀποκαλοῦσιν αὐτὸ, καὶ ὅπερ βλέπετε δι-εσπαρμένον ἐντός τῶν ἀγρῶν μεταξὺ τῆς χλόης, εἶναι ἐπίσης ἄνθος σύνθετον. Ἐπὶ ἐνός ἐξ αὐτῶν ἡριθμῶσα περὶ τὰ 600 ἀνθύλλια, εὐρίσκόμενα εἰς τὸ μέσαιον τοῦ ἄνθους μέρος, ὅπερ περικλείεται ὑπὸ σειρᾶς λευκῶν πετάλων. Τὰ ἐμπεριεχόμενα ταῦτα ἀνθύλλια εἶναι μικρότατα, πλὴν ὅτε παρατηρεῖτε αὐτὰ διὰ μικροσκοπίου ἕκαστον ἐξ αὐτῶν φαίνεται τέλειον ἄνθος. Οὕτω ἐντός ἐνός ἄνθους ὑπάρχει ὀλόκληρος κήπος τοιούτων καὶ ἐὰν τὰ ἐξακόσια ταῦτα ἄνθη μετετρέποντο εἰς μεγάλα, θὰ παρείχον τὸ θέαμα 600 κίτρινων κρίνων.

Τὸ ὀρεινὸν λευκάνθεμον τὸ ἐνταῦθα εἰκονιζόμενον εἶναι κομψὸν μικρὸν ἄνθος τοῦ αὐτοῦ εἶδους, ἔχον εἰς τὸν χρυσοῦν αὐτοῦ κόλπον πλῆθὺν μικρῶν ἀνθέων, ὅπως καὶ τὸ κοινὸν λευκάνθεμον, περίξ δὲ τοῦ κίτρινου αὐτοῦ μέρους σειρᾶν λεπτῶν πετάλων, ἐνίοτε ἐρυθροπῶν καὶ ἐνίοτε λευκῶν. Εἶναι δὲ τὸ εὐνοούμενον ἄνθος ἐν Ἀγγλίᾳ καὶ Σκωτία, ὅπου εἶναι κοινότατον εἰς τοὺς ἀγρούς καὶ πολλὰ ποιήματα ἐγράφησαν ἐπ' αὐτοῦ. Ὁ Βούρνης, ὁ μέγας τῆς Σκωτίας ποιητής, ἔχει ὠραίας τινὰς στροφάς διὰ τὸ «μικρὸν καὶ μετριόφρον τοῦτο ἄνθος», ὡς τὸ ὀνομάζει. Ἰδοὺ ὀλίγα γραμμάτια, τὰς ὁποίας ποιητῆς, ὃν ἀγνοῶ, ἐγράφη περὶ αὐτοῦ :

Μικρὸν κομψότατον ἄνθος εἶμαι,
τὸ ἔαρ πάντ' ἀκολουθοῦν,
εἰς τοὺς πρασίνους λειμῶνας κείμαι,
τὴν ἡμερίαν ἐπιποθοῦν
καὶ λευκοκίτρινος μικρὸς πῖλος
τὸ στέλεχος μου σκέπει αἰμύλως.

Μικραὶ κυρίαί, ἂν διαβῆτε
διὰ τῶν στάσεων ἐλαφρῶς,
τὴν κεφαλὴν μου, μὴ πατεῖτε
τὴν ταπεινὴν μου, τόσον σκληρῶς,
διότι φαίνομαι πάντα φωνῶν,
ἀπὸ κρυὸς ἐφυγε πλέον χειμῶν.»

Εἶναι ἀφελέστατον τὸ ποιημάτιον τοῦτο, ἀλλὰ νομίζω ὅτι ὁ ποιητής, ἔχει ἀδικὸν παριστῶν τὸ ἀνθῶν ἐπαινούμενον μόνον του.

Τὰ ἄνθη τῶν πλείστων δένδρων κρέμονται κάτω

ὡς θύσανοι, καθὼς εἰς τὴν εἰκόνα ταύτην παρίστανται. Τὰ ἀνθη τῆς ἰτέας ἀνάγονται εἰς τὸ εἶδος τοῦτο. Εἰς ἕκαστον θύσανον ὑπάρχουσι πολλὰ ἀνθη, ἅτινα ἐνίοτε εἶναι πολὺ λεπτὰ ὡς συμβαίνει τοῦτο εἰς τὴν μέλαινα αἰγείρον. Ἐν τῇ παρουσίᾳ εἰκόνι εἰς τὸν ἕνα θύσανον τὰ ἀνθη εἶναι ἐντελῶς ἀνοικτὰ, εἰς δὲ τὸν ἕτερον εἰσέτι κάλυκες. Εἶναι πολὺ περίεργος ἡ διαφορὰ τῶν κάλυκων ἀπὸ τὰ ἀνοικτὰ ἀνθη, τὰ ὅποια φαίνονται ὠραιότατα διὰ τοῦ μικροσκοπίου.

Λαμπρὰν θέα, μᾶς παρέχουσιν ἐπίσης αἱ ἀνθοῦσαι καστανεαὶ διὰ τῶν κατὰ σωροὺς κρεμασμένων θύσανων αὐτῶν.

Ἐκ τοῦ κεφαλαίου τοῦτου ἐμάθετε πόσον μεγάλη εἶναι ἡ διαφορὰ τῶν σχημάτων τῶν ἀνθῶν, ὥστε δύναται τις νὰ εἴπῃ ὅτι σχεδὸν δὲν ἔχει τέλος. Ὁ Ὑψιστος ἐποίησε τὴν μεγάλην ταύτην διαφορὰν τῆς μορφῆς διὰ τὸν αὐτὸν λόγον, δι' ὃν ἔδωκεν εἰς τὰ ἀνθη τόσα διάφορα χρώματα. Καὶ ἐπραξε τοῦτο διὰ νὰ τέρπῃ τοὺς ὀφθαλμούς μας καὶ μᾶς καθιστᾷ εὐτυχεῖς!

ΓΝΩΜΙΚΑ

* * * Εὐκολώτερον εἶνε νὰ εἶνε τις ἀγαθὸς πρὸς πάντας ἢ πρὸς ἕνα ἕκαστον ἰδίᾳ.

* * * Οἱ πολιτικοὶ ῥήτορες ἐκλαμβάνουσι συχνότατα τὸν πρὸς τὸ λέγειν ἔρωτά των ὡς φιλοπατριαν.

* * * Θέλεις νὰ ἐκδικηθῆς τὸν ἐχθρὸν σου, κατόρθωσον νὰ τὸν ἐπαινήσῃ μωρὸς τις.

* * * Τὸ πρῶτον τοῦ βίου στάδιον διαρχόμεθα ἐπιθυμοῦντες τὸ δεύτερον, τὸ δὲ δεύτερον λυπούμενοι διὰ τὸ πρῶτον.

* * * Πρῶτον πρὸς τὸ ἀγαθὸν βῆμα εἶναι τὸ μὴ κατοποιεῖν.

* * * Δύο γυναῖκες ὁμιλοῦσαι κακολογοῦσι τρίτης. Δύο ἄνδρες ὁμιλοῦντες λέγουσιν ἐπικινουεῖν ἑαυτοῦς.

* * * Ὁ ἔρωσ εἶνε ὡς δάνειον· οἱ ὑπογράφοντες εἶνε πάντοτε ὀλιγώτεροι τῶν αἰτούντων νὰ ὑπογραφῶσιν.

* * * Δὲν πρέπει νὰ ὑποχωρῶμεν εἰς τὴν ὀργὴν ἐν οὐδενί. Θέλουμεν νὰ ἐπιβιβασθῶμεν ἐπὶ πλοῖον ἐν καιρῷ τρικυμίας;

* * * Οὐδὲν τῆς ὀργῆς ἀνηθικώτερον.

* * * Ὁ χορὸς εἶνε τόπος, ἐν ᾧ οἱ χορεύοντες φύσει ὑποπίπτουσιν εἰς πλεῖστον λάθῃ ἢ ἀλλαγῇ.

* * * Ἐν μὲν τῷ κόσμῳ ἐξαντλοῦμεν τὴν ματαιότητα· εἰ δὲ τῇ ἐρημίᾳ θησαυρίζομεν τὴν ἀλαζονεῖαν.

* * * Ἡ χρηστότης, ἥτις εἶνε ἀπλοῦν καθῆκον, σήμερον εἶνε ἐξαιρετικὸς ἀρετῆ.

* * * Ἡ κοινωνία ὁμοιάζει πρὸς χύτρον μεγάλην,

ἔχουσαν τὸ δικαστήριον ὡς ἡγεμόριον (στραγγιστήριον).

* * * Ὀλίγισται περιουσίαι ὑπάρχουσι δίκαιαι.

ΣΥΝΤΑΓΗ

Πρὸς προφύλαξιν τῶν λιγῶν ὑφασμάτων καὶ τῶν γουναρικῶν ἀπὸ τῶν σκαλιῶν, τοῦ μύδα καὶ τοῦ σπητός (κοινῶς σκόρου), ἀνάμιξον χόνεως πυρέθρου προσφάτου μέρη 10, κάμφορας κοπανιστῆς μέρη 1, καὶ ῥίψον ἐκ τοῦ μίγματος τοῦτου εἰς τὰ λινα ὑφάσματα καὶ τὰ γουναρικά πρὶν κλείσῃς αὐτὰ ἐν κιβωτίῳ.

ΠΟΙΚΙΛΑ

* * * Τὸ ποσὸν τοῦ ἀργύρου, τὸ παραγόμενον ἐτησίως ἐν τῷ κόσμῳ, ἀνέρχεται εἰς ποσὸν περίπου 6,000,000 λίτρων, τὸ δὲ τοῦ χρυσοῦ εἰς 600,000 περίπου λίτρας. Ἡ ἀξία τοῦ ἀργύρου ἰσοδυναμεῖ πρὸς 16,000,000 λίρας στερλίνας, τὸ δὲ τοῦ χρυσοῦ εἰς 28,000,000 λίρ. στερ.

* * * Τὸ τηλεφῶνον τοῦ Ἐδισῶν ἐστήθη ἐν Γαλλίᾳ μετὰ ξὺ δύο πόλεων, ἀπεχουσῶν ἀπ' ἀλλήλων 15 μίλια. Συνδιάλεξις πλήρης γίνεται μετὰξὺ τῶν δύο συγκοινωνουσῶν πόλεων.

* * * Ἡ Γεωγραφικὴ Ἐταιρία τῆς Μασαλίας παρεχώρησεν 11,500 φρ. εἰς τὸν Γάλλον ἀστρονόμον Ῥέβοιλ νὰ περιηγηθῇ τὴν χώραν τοῦ Σουαλ τῆς Σχόας καὶ τῆς Ἀβουσσινίας, θέλει δὲ παραλάβει μετ' ἑαυτοῦ καὶ τὸν νεαρὸν πρίγκιπα τοῦ Μονάχου.

* * * Ὁ Αὐτοκράτωρ τῆς Αὐστρίας ἔλαβεν ὡς δῶρον κατ' αὐτὰς ἐνδυμασίαν ὀλόκληρον, τὸ ἔριον τῆς ὁποίας πρὸ εἰχε ληφθῆ ἐκ προβάτου ζῶντος ἔτι πρὸ 11 ὡρῶν. Δηλαδή τὸ πρόβατον ἐσφάγη περὶ τὰς 6 καὶ 14 ὡρ. Τέσσαρες ὡραὶ 33[00] ἐξητηλήθησαν εἰς τὴν κατασκευὴν τοῦ ἐρίου εἰς ὑφασμα. Μετὰ ὡρᾶς 2, 25[00] τὸ ὑφασμα ἐδόθη εἰς τὰς χεῖρας τοῦ ράπτου, ὅστις ἐντὸς 4 ὡρῶν ἠτοίμασε καὶ παρέδωκεν αὐτήν.

* * * Νεάνις τις, θέλουσα νὰ βελτιώσῃ τὴν ὄψιν αὐτῆς, ἤρξατο νὰ ἀλείψῃ τὸ πρόσωπόν της διὰ λευκοῦ μολύβδου, ὅπερ μετὰ τινα χρόνον ἐπέφερεν πρῶτον μὲν τὴν παράλυσιν τῶν μυῶν τοῦ προσώπου, εἶτα δὲ τὴν παράλυσιν ὀλοκλήρου τοῦ σώματος. Τὸ ἀριστον πρὸς λεύκανσιν τοῦ προσώπου εἶναι ὕδωρ καθαρὸν.

* * * Ἡ Κυβέρνησις τοῦ Βελγίου ἐργάζεται δραστηρικῶς ὑπὲρ τῶν ἐν Ἀφρικῇ σχεδίων της διὰ τοῦ διακεκριμένου Ἑρρίκου Μ. Στάνλεϋ. Ἦδη ἀποστέλλει 6 μικρὰ ἀτμόπλοια πρὸς χρῆσιν ἐν τῷ Κώγγῳ. Αἱ ἐμπορικαὶ αὐταὶ καὶ φιλανθρωπικαὶ ἐνεργεῖαι θὰ διαδώσῃ μετ' ὀλίγον τὸν πολιτισμὸν ἐν τῇ Ἀφρικῇ καὶ θὰ φέρωσι τὰ μεγάλα αὐτῆς πλοῦτη ἐν τῇ ἀγορᾷ τῆς Εὐρώπης.

ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΑΤΑ

ΤΡΙΚΥΜΙΑ ΚΑΙ ΦΑΟΙΣΒΟΣ, λυρικά ποιήματα, Σωκράτους Σολομωνίδου. Ἐν Ἀθήναις 1880. Πλήρεις φαντασίας καὶ ποιητικοῦ οἴστρου ποιήσεις λυρικάς ἐδημοσίευσεν ὁ κ. Σολομωνίδης, ἀξίας ἀναγνώσεως. Αὐταὶ διακρίνονται διὰ τὸ ἀφελές καὶ ὀρθὸν τῆς φράσεως καὶ τὰς πλήρεις ζωῆς ἐννοίας.

Κανονισμὸς τοῦ Συλλόγου τῶν Νέων ἢ Ἠὸς.